

Veritas

II/7.

Melbourne

27. září 1953.

28. Z Á Ř Í

Známý je obraz Mikoláše Aleše: Spanily mládenec uprostřed vinice, obklopen Boží úrodou, uřezává hrozny a dává je do koše. V pozadí je chrám. Dle šatu hned každý pozná, že se jedná o vznešeného dělníka: Svatý Václav sbírá hrozny pro kostel v Budči; je to návrh malby pro školu v Podivíně.

Sv. Václav pracoval ne pro sebe, ale pro druhé a tak se stal již v době, kdy práce byla nečestná, symbolem doby moderní-dnešní spolupráce. Vznešený dělník, znající trojí řeč slovem a písmem, školený v diplomacii. V jeho době se přetavoval lid ve školách z pohanského pojmání života ke křesťanství, právě jako v době protireformace to byly školy, které vrátily národu jednotu myšlení a vytrhly jej ze zmatku.

Timešní exilový tisk většinou nemluví o Sv. Václavu, neboť jeho redaktorům straší v hlavě jiné věci. Po čtyřech letech v zahraničí nemluví na své vlastní děti leč cizí řečí, ale přitom dávají tituly "paličů českých knih" a "moderních Koniášů". (Takto byl nedávno napaden český jezuita, který se zasloužil o zřízení jediné prakticky fungující české školy v exilu). Těmi prvními otitulovanými by se snadno mohli myslet Husite, neboť m. j. vypálili knihovny 170 klášterů. Musíme uvážit, že středověky mnich o-pisoval jedinou knihu i několik let. Jen vyše-hradský kodex, který všechny tyto hrázy pře-trval, se cení na 4 miliony dolarů.

Tím druhým napadeným je Antonín Koniáš, ze šlechtického rodu Konasů, lidový český misionář a spisovatel jako byli Albrecht Chanovský, Adam Kravaňský, Tesánek, Stepling, Strnad, Šešník a mezi univ. mládeží Stanislav Vydra a jiní. Kdo četl jeho kázání, psaná klasicky vytříbenou češtinou, uveřejněná P. A. Kajprem k vánocům 1947, poznal o jakou jonnou duši se jedná. Nezaujatý Arno Novák přiznává, že česká řeč se udržela jen v kostelích a při lidových pobožnostech. Vědecká práce "Život a působení A. Koniáše" vyzdvihuje jeho lásku k českému jazyku a jím sestavený seznam ("Klíč") závadných knih (Pokračování na str. 2.)

J. V. Sládek:

SVATÝ VÁCLAVE

Svatý Václave,
české kníže, slyš!
Hlasy k Tobě pozvedáme
v nadhvězdnatou říš'.

Tisíc tomu let
cos' byl kníže náš,
Tobě byla řada věků
jako noční stráž.

Ale přes Tvou zem
za těch tisíc let
vln jak mořem převalilo
všelikých se béd.

Ale Ty's je znal
při svém lidu stál,
Ty's té země nezapomněl,
již jsi miloval.

V tísní duše své,
v číše hořkostech
jméno Tvé za útočiště
měla na svých rtech.

Svatý Václave,
volá Tě Tvůj lid:
Vrať své zemi požehnání,
vrať svým dětem klid!

Vnucen-li však boj,
v září krvavé
bitvy veď, jaks dědy vodil,
Svatý Václave!

SVATÝ VÁCLAV byl synem českého knížete Vratislava a jeho manželky Draho-míry. Vychovávala jej jeho babička sv. Ludmila. Položil základ ke chrámu sv. Víta na pražském hradě a šířil usilovně křesťanství v českém národě. To se nelíbilo některým pohanským zemanům, kteří proti němu popudili jeho bratra Boleslava. Ten jej dal r. 929 ve Staré Bole-slavi zavraždit, právě když se sv. Václav ubíral na mši sv. Byl pochován v chrámě sv. Víta.

MÁŠ JIŽ ČESKÁ EVANGELIA?

/28. ZÁŘÍ - pokrač./ českých, latin-
ských, německých a francouzských
svědčí o jeho učenosti na tehdejší
dobu neobyčejné. Ze zničených knih
bylo jen málo českých. Vždy však ně-
kolik z nich bylo zachováno. Zajíma-
vé je, že tyto knihy nikdo nevydává
ani nečte. Příčiněním Koniášovým roz-
dalo "Dědictví svatováclavské" za
první léta působení 80.000 českých
knih.

V největší knihovně světa toho
druhu "Bibliothèque mariale" v Ban-
neux N.D. jsou na čestném místě dí-
la českého jesuity, krásně v kůži vá-
zaná, vydávaná v Praze: "Diva Montis
Sancti... ad argentino fodinas Przi-
bramenses" (Svatohorská Madona... u
stříbrných dolů příbramských)/1665/

Diva Wartensis seu Origines et mi-
racula Magnae Dei hominūque Matris
Mariae quae a tot retro saeculis
Wartae in limitibus Silesiae Comi-
tatusque Glacensis magna populorum
frequentia colitur (Vartská Madona
aneb Původ a zázraky veliké Boží a
lidské Matky Marie, která je od to-
lika dávných století velikými pou-
těmi lidu uctívána ve Vartě na po-
mezí Slezska a hrabství Kladského),

"Diva Turzanensis" (Tuřanská Mado-
na). Jsou to knihy od jesuity, který
s takovou láskou píše "de loco amoe-
nissimo ad Turzan, qui paradiso di-
citur" a rozhořčuje se "in quendam
vituperatorem Bohemiae (na jakéhosi
tupitele Čech) in pauperem superbum
(na chudáka nadutce), píše vlaste-
necký spis "Vita venerabilis Arnes-
ti I. archiepiscopi Pragensis" (Život
ctihodného Arnošta I. arcibiskupa
pražského),

"Epitome historica rerum Bohemi-
carum seu historia Boleslaviensis"
(Výtah z českých dějin nebo histo-
rie boleslavská),

"Miscellanea historica Bohemiae"
(Historické rozmanitosti české), což
předpokládá daleké cesty po různých
končinách české země, prolézání sta-
rych hradních zřícenin, pracné opi-
sování starých kronik, zápisů, listin
a konečně autor

"Dissertatio apologetica pro lingua
Slavica precipue Bohemica" (Obrana

jazyka slovanského, zvláště českého).

Historik Kamil Krofta (+1945) o něm
vznává, že "svou velikou prací heuris-
tickou připravil půdu modernímu kri-
tickému českému dějepytu" a Emanuel
Kubíček dochází ve svém článku z r.
1930 k závěru, že B a l b í n nebyl
ve své době a ve svém řádovém pro-
středí se svým silným nacionalismem
nikterak zjevem ojedinělým, nýbrž měl
tu i řadu předchůdců a stejně smýšle-
jících současníků.

'Tituly' výše zmíněné může rozdávat,
kdo studoval jen v Jiráskových romá-
nech a zůstal na výši vesnického u-
čitele.

Balbín připomíná "kletbu sv. Václa-
va na nájezdníky země české" ať jsou
to uchvatitelé majetku, či rozsévači
bludu. Jeho slavný závěr prosby k
sv. Václavu "Čechám svým navrát dáv-
nou slávu" vyjadřuje přesvědčení, že
jazyk a národ, oslavený tak velikou
minulostí, tolika světci a vynikají-
cími lidmi a nadaný tolika přiroze-
nými dobrými vlastnostmi, nemůže za-
hynout.

=+==+==+==+==+==

=====

CML a KŘESŤANSKÁ AKADEMIE v Brisbane
byly ustaveny 5.8.t.r. V "CM-vestní-
ku" jehož vydávání CML-Brisbane zahá-
jila, se praví, že brisbanští exulanti
sdružení v CML, chtějí "usilovat o ná-
boženskou, mravní a kulturní prohlou-
bení mezi krajany-emigranty" Na ust.
val. hromadě řekl duch. rádce (P.A. Hrdi-
na) m. j. :... "Kristus nezklamal, proto
také ani křesťanství nezklamalo a
nezklame i když v mnohých případech
zklamali křesťané.. Všechny snahy, vy-
budovat soukromý a společen. život na
zásadách, které by ignorovaly, nebo do-
konce byly v protikladu s učením Kři-
stovým a Zákonem Božím, jsou pouze
stavěním Babylonské věže, která se
dříve či později shroutí!"

/Adr.: CML, Box 1467V, GPO-Brisbane, Qld
(Ustavení nové skupiny CML není bože-
ním jednoty, jak prohlašují mluvkové,
nakažení totalit. režimy, nýbrž snahu
k sjednocení exilu na křesť. zásadách.
Nesejdeme-li se na tomto podkladě,
rozdrťí nás pohanský komunismus. Západ
si to uvědomuje; co náš exil??-p.r.)

S v ě t e c m l á d í .

Až - jak pevně doufáme - obdržíme korunu křesťanské naděje v den vzkříšení, setkáme se tváří v tvář s naší záštitou u nebeského trůnu, knížetem Václavem. Přátelství se nekončí pozemskou smrtí.

Je pravda, že ucta k sv. Václavu v našem národě má všechny známky úcty kolektivní. Prohlásili jsme ho za svého patrona už dávno ve středověku, kdy jsme ho učinili symbolem české státnosti. Od té doby uplynula řada let. Na místě zbožných předků je tu malověrný národ. Pro mnohé je svatý Václav neškodnou dekorací pro Václavské náměstí a jsou tu takoví, kteří s "ohledem na hlasy s druhé strany" budou vévodu české země považovat za "historický problém". Bláto lepí. Jde o hlasy těch, kdo jsou kupodivu lépe informováni než otcové naši, ba co dím, lépe, než Václavovi vrstevníci.

Jakoby se Václav o to prosil, aby byl našim patronem. Jeho lid to byl, jeho národ, který si útokem na nebe vynutil jeho svatořečení. Jeho národ to byl, jenž mu složil chorál, který se stal národní hymnou. Nej-slavnější český panovník odevzdal mu svou korunu. Otec vlasti.

Zkoumejme svůj vlastní poměr k svatému Václavu.

Vzýváme-li ho pouze z pocitu kolektivní povinnosti, nebo jenom proto, že nám teče do bot, je na místě vnitřní revoluce. Naši pohnutkou musí být ono otřásající vědomí, že kníže Václav je v nebi. V tom je jeho sláva a v tom je příčina vzniku oné spontánní svatováclavské úcty v našem národě. Celý národ se chtěl podílet na jeho slávě.

V tomto vědomí budiž také základ naší osobní úcty. Dávám návrh. Osvědčme svou katolickou víru v obcování svatých a vybudujme si osobní přátelství se svatým knížetem. Dal-li zářný příklad křesťanského života všemu lidu, dal ho zvláštní měrou nám, mladým.

Mladičky Václav vítězně přemáhal všechny útoky těla, světa a ďábla. Nemyslíte, že bude mít zvláštní pochopení pro náš boj o čistotu duše? Nejde o obtěžování. To jen lidé mu předpisují, co má dělat. Nebojme se ho vzývat a neváhejme ho ovšem také následovat. Bez nejčastější eucharistické účasti na oběti nejsvětější - svaté mši, na kterou se Václav před svou smrtí ubíral, bude náš zápas marný.

Oběť Václavova pomáhala zlomit vládu pohanství v našich krajích. Naše skromné osobní oběti mohou zastavit jeho nový nástup.

A-k.

KONRES ASIJSKÝCH STUDENTU V MELBOURNE.

Dne 12. září konal se v jesuitské koleji sv. Františka Xaverského kongres asijských katolických studentů, studujících v Melbourne. Kongres za vedení indického jesuity otce Rego T.J. měl duchovní a kulturní program, který upozornil na životnost asijského katolicismu a nádherně zdůraznil universalitu Církve. Mezi účastníky byli členové téměř všech asijských národů. Jako hosté přišli Australané, mezi Evropany také zástupce CML.

POLSKÝ BISKUP ODSOUZEN.

Biskup Kaczmarek z Kielce byl odsouzen komunistickým vojenským tribunálem k 12 rokům žaláře. Byl obviněn spolu s třemi dalšími kněžími a jednou řeholní sestrou ze špionáže pro USA a Vatikán.

STÉHO VÝROČÍ FRED. OZANAMA, průkopníka moderního laického apoštolátu a zakladatele společnosti sv. Vincence z Pauly bylo vzpomínáno v katolickém světě 8. září.

+ o + o + o + o + o + o + o + o +

PŮJČOVNA ČESKÝCH KNIH V KLUBOVNĚ CML V RICHMONDU JE PŘÍSTUPNA I NEČLE-
NŮM. K DISPOZICI TĚŽ DĚTSKÁ LITERATURA. PŮJČ. DOBA V NEDELI 6-7 H. VEČER.

